

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

ทพวงมหาวิทยาลัย. การบริหารมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต กรุงเทพมหานคร: ทพวงมหาวิทยาลัย, 2525.

ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2516.

..... การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2525.

พวงรัตน์ บุญญารักษ์. การคัดเลือกบุคลากรเพื่อคุณภาพการดูแล กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เกษม, 2522.

พรรณี ประเสริฐวงษ์. การคัดเลือกกิจการและการบริหาร กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คู่มือการบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: กองการเจ้าหน้าที่ วิทยาเขตประสานมิตร, 2525.

เมธี ปิสนันธนานนท์. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ลรัลสันติวงศ์, 2523.

วุฒิชัย จำนงค์. แนวความคิดเรื่องพฤติกรรมองค์กร กรุงเทพมหานคร: พีระพรีนา, 2523.

สัมพันธ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2523.

ส่มาน รังสิโยกฤษฎ. การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: ส่วลัดการสำนักงาน ก.พ., 2523.

เส่นาะ ดิเยาว์. สู่ปรานี คีร์ฉัตราริมย นิชะดา ชู่ดหวงค์. การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

อมร รักษาสัตย์ โสรัจ สู่จริตกุล. การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

อุดร ชื่นกลิ่นรูป. การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิทยากร, 2523.

อุทัย หิรัญโต. หลักการบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร: พีระพรีนา, 2523.

บทความ

ประสงค์ สิริพุทธโรวรรณ. "กฎพัฒนาบุคลากรของมศว." วารสารสภาคณาจารย์ 5 (ตุลาคม - ธันวาคม 2525 - มกราคม 2526).

สมควร อภัยพันธุ์. "การบริหารมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต." วารสารสภาคณาจารย์ 3 (เมษายน - มิถุนายน 2525).

_____ . "ประเด็นสำคัญในการปรับปรุง พ.ร.บ." วารสารสภาคณาจารย์ 4 (กรกฎาคม-กันยายน 2525)

สุทนต์ แก้วลาย. "พ.ร.บ.มหาวิทยาลัย พ.ศ.?" วารสารสภาคณาจารย์ 2 (มกราคม - มีนาคม 2525).

เอกสารอื่น ๆ

ทบวงมหาวิทยาลัย. "การปรับปรุงการบริหารงานบุคคลข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย" กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย, 2526.

ภาษณา สรเพชญ์สิทธิ์. "การศึกษาการดำเนินงานบุคคลและสวัสดิการของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพาณิชย์ค่าาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ประณต นันทิยะกุล. "การบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. "การลอบแข่งขัน บรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ" กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2526.

สัมภาษณ์

กานดา ณ ถลาง. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สัมภาษณ์, 15 กันยายน 2526.

ทรงศักดิ์ ศรีกาฬสินธุ์. อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2526.

เชษฐ อินทรปาน. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา. สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2526.

บุญเอียด มิลินทูลต์. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. สัมภาษณ์, 20
เมษายน 2526.

บันลือ ถิ่นพังกา. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. สัมภาษณ์, 26
พฤษภาคม 2526.

พวัล หันนาคินทร์. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. สัมภาษณ์, 26
พฤษภาคม 2526.

วรวุฒิ รอบรู้. ผู้อำนวยการ กองการเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
สัมภาษณ์, 11 กันยายน 2526.

วิชัย ดิลลระ. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน. สัมภาษณ์, 14 ตุลาคม
2526.

สุนทร แก้วลาย. ผู้อำนวยการสำนักสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2526.

ล่อมจิตต์ ศรัณรัตน์. รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน. สัมภาษณ์, 7
มีนาคม 2526.

ประเสริฐ วิทยาธร. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
สัมภาษณ์, 5 กันยายน 2526.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หนังสือภาษาอังกฤษ

- George R. Terry. Principles of Management, 5th ed. Ricardo D. Irwin, 1968.
- Dale S. Beach. Personnel: The Management of People at work. New York: The Macmillan Co., 1971.
- Edwin B. Flippo. Principles of Personnel Management. Second Edition: Tokyo Kogakusha Co., 1961.
- Paul Pigors and Charles A. Myers. Personnel Administration: Point of View and Method. 3rd ed. New York: Mc. Graw-Hill Book Company Inc., 1956.
- William B. Castetter. The Personnel Function In Education Administration. New York: The Macmillan Publishing Co., Inc., 1976.
- William H. Newman and Charles E. Summer, The Process of Management. New Jersey: Prentice Hall Inc, 1962.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมายลงในคำตอบของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ท่านรับราชการอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัด

☐ ก. ประธานมิตร	☐ จ. บางแสน
☐ ข. ปทุมวัน	☐ ฉ. มหาสารคาม
☐ ค. พลศึกษา	☐ ช. พิษณุโลก
☐ ง. บางเขน	☐ ซ. ล่งขลา

2. ท่านทำงานอยู่ในสายงานใด

- ก. สายงาน ก. การสอน
- ข. สายงาน ข. บริการทางวิชาการ
- ค. สายงาน ค. รุรการ
- ง. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

3. ระยะเวลาที่ท่านเข้าทำงานในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ก. ต่ำกว่า 3 ปี
- ข. ตั้งแต่ 4-6 ปี
- ค. ตั้งแต่ 7-9 ปี
- ง. ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานบุคคล

1. วิทยาเขตของท่านได้ส่งเสริมความรู้ในหน้าที่การงานของท่านเต็มเต็มหรือไม่

- ก. ส่งเสริม ประมาณ ปีละครั้ง
- ปีละ 2-3 ครั้ง
- ไม่ทุกปี
- อื่น ๆ โปรดระบุ .....

- ข. ไม่ส่งเสริม (โปรดข้ามไปทำข้อ 4)
2. ท่านได้รับการส่งเสริมความรู้ในหน้าที่การงาน โดยวิธีใด
- ก. ผูกอบรมสัมมนา สัตโดย วิทยาเขตของท่านเป็นผู้ดำเนินการ
 วิทยาเขตประสานมิตรเป็นผู้ดำเนินการ
 ร่วมกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ
- ข. ดูงาน ณ วิทยาเขตอื่น
 วิทยาเขตประสานมิตร
 สถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ
- ค. ศึกษาต่อ ณ สถาบันภายในประเทศ
 สถาบันต่างประเทศ
- ง. อื่น ๆ โปรดระบุ .....
3. ท่านได้รับการส่งเสริมในเรื่องการฝึกอบรมสัมมนา ดูงานหรือศึกษาต่อเนื่องมาจาก
- ก. วิทยาเขตประสานมิตรแจ้งมายัง วิทยาเขตของท่าน
 ข. วิทยาเขตของท่านมีอำนาจจัดส่งไปเองโดยอิสระ
 ค. ท่านทำเรื่องขอวิทยาเขตของท่านไป
4. ในกรณีที่ท่านไม่ได้รับการส่งเสริมความรู้ในหน้าที่การงานเพิ่มเติมเพราะ
- ก. ขึ้นอยู่กับวิทยาเขตประสานมิตรเป็นผู้จัดโครงการ
 ข. ขาดความสนใจจากผู้บังคับบัญชา
 ค. ต้องหมุนเวียนกันตามอาวุโส
 ง. อื่น ๆ โปรดระบุ .....
5. อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ทั้ง 8 วิทยาเขต) มีการพบปะหรือทำกิจกรรมร่วมกันนอกเหนืองานในหน้าที่หรือไม่
- ก. มี
- ข. ไม่มี เพราะ แต่ละวิทยาเขตอยู่ห่างไกลกัน
 ขาดผู้ริเริ่มดำเนินการ
 ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร
 อื่น ๆ โปรดระบุ .....

6. ท่านคิดว่าในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ทั้ง 8 วิทยาเขต) ไม่มีโอกาสได้พบปะหรือทำกิจกรรมร่วมกันนั้นจะมีผลต่อการบริหารงานบุคคลอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก. ไม่น่าไปสู่เป้าหมายร่วม
- ข. เกิดความรู้สึกต่างคนต่างอยู่
- ค. เกิดปัญหาด้านการติดต่อประสานงานระหว่างบุคลากรของวิทยาเขตต่าง ๆ
- ง. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

7. วิทยาเขตของท่านมีการติดต่อสื่อสารกับส่วนกลาง (วิทยาเขตประสานมิตร) โดยทางใดบ้าง

- ก. โทรศัพท์
- ข. รถยนต์
- ค. สายการบิน
- ง. เทลีสกซ์
- จ. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

8. ท่านคิดว่าการติดต่อสื่อสารระหว่างวิทยาเขตของท่านและวิทยาเขตประสานมิตรให้ความรวดเร็วทางใดบ้าง

☐ โทรศัพท์ การติดต่อสื่อสาร	☐ รวดเร็ว
	☐ ปานกลาง
	☐ ล่าช้า
☐ รถยนต์ การติดต่อสื่อสาร	☐ รวดเร็ว
	☐ ปานกลาง
	☐ ล่าช้า
☐ สายการบิน การติดต่อสื่อสาร	☐ รวดเร็ว
	☐ ปานกลาง
	☐ ล่าช้า
☐ เทลีสกซ์ การติดต่อสื่อสาร	☐ รวดเร็ว
	☐ ปานกลาง
	☐ ล่าช้า

- อื่น ๆ .....
- รวดเร็ว
- ปานกลาง
- ล่าช้า

9. สำหรับท่านที่ให้ความคิดเห็นว่าการติดต่อสื่อสารระหว่างวิทยาเขตกับส่วนกลาง (วิทยาเขตประสานมิตร) ล่าช้านั้นเนื่องมาจากเหตุผลในข้อใดบ้าง
- ก. ระบบที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารล่าช้า
- ข. ต้องผ่านหน่วยงานหลายขั้นตอน
- ค. อุปกรณ์ในการติดต่อขัดข้อง
- ง. วิทยาเขตอยู่ห่างไกลกัน
- จ. อื่น ๆ โปรดระบุ .....
10. ท่านคิดว่าการติดต่อสื่อสารที่ล่าช้านั้นจะมีผลต่อการบริหารงานบุคคลของวิทยาเขตหรือไม่
- ก. มี เพราะ ว่า .....
- ข. ไม่มี เพราะ ว่า .....
11. ท่านคิดว่าวิทยาเขตของท่านกับวิทยาเขตอื่น ๆ (ยกเว้นวิทยาเขตประสานมิตร) นั้นมีลักษณะการดำเนินงานอย่างไร
- ก. เกี่ยวข้องประสานงานร่วมกัน (ข้ามไปทำข้อ 13)
- ข. ไม่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน เพราะ .....
12. หากท่านต้องการให้วิทยาเขตของท่านดำเนินงานเกี่ยวข้องกับประสานงานร่วมกับวิทยาเขตอื่น ๆ (ยกเว้นวิทยาเขตประสานมิตร) ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง?
- .....
- .....
13. การดำเนินงานบริหารงานบุคคลของวิทยาเขตจะต้องได้รับอนุมัติจากส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ ท่านคิดว่าในกรณีเช่นนี้จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานหรือไม่
- ก. คล่องตัว เพราะ .....
- ข. ไม่คล่องตัว เพราะ .....
- ค. อื่น ๆ โปรดระบุ .....

14. ในปัจจุบันนี้ วิทยาเขตของท่านได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างกว้างขวางมาก
 ท่านคิดว่าวิทยาเขตต่าง ๆ ควรจะมีการบริหารงานที่เป็นเอกเทศหรือไม่

*หมายเหตุ การบริหารงานที่เป็นเอกเทศหมายถึง ความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย
 การเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับในแต่ละภูมิภาคของวิทยาเขต

- ก. ควร
- ข. ไม่ควร เพราะ .....
15. สำหรับท่านที่คิดว่าวิทยาเขตควรที่จะมีการบริหารงานที่เป็นเอกเทศนั้น เนื่องจากเหตุผล
 ใดข้อใด
- ก. ความไม่คล่องตัวในการบริหารงานในปัจจุบัน
- ข. วิทยาเขตได้มีการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเต็มที่
- ค. ต้องการกำหนดนโยบายการดำเนินงานที่เหมาะสมกว่าเดิม
- ง. เป็นผลมาจากการแยกวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ
- จ. อื่น ๆ โปรดระบุ .....
16. ท่านคิดว่าเมื่อวิทยาเขตได้มีการบริหารงานที่เป็นเอกเทศแล้วนั้นจะให้ผลดีและผลเสีย
 อย่างไร
- ก. ผลดี เพราะ .....
- ข. ผลเสีย เพราะ .....

17. ข้อเสนอแนะ

.....
 .....
 .....

ขอขอบพระคุณมาก

ภาคผนวก ข.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. 2518

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2518

เป็นปีที่ 30 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ตั้งต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497
- (2) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499
- (3) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2499
- (4) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2502
- (5) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2502
- (6) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2509
- (7) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2510
- (8) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2511
- (9) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2512

- (10) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 219 ลงวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2515
 (11) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 358 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515
 (12) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2516
 (13) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2517
 (14) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2517

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการ โดยได้รับเงินเดือนลากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวงทบวงกรมฝ่ายพลเรือน

(แก้ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521 แล้ว)

"กระทรวง" หมายความว่า รวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงด้วย

"รัฐมนตรีเจ้าสังกัด" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และหมายความว่ารวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาลำดับราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงด้วย

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า รวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวงด้วย

"กรม" หมายความว่า รวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"อธิบดี" หมายความว่า รวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ 1

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานและกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการซึ่งรับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่ามาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าสิบสองคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน โดยต้องเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการอยู่ไม่น้อยกว่าสี่คน และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ถ้าออกจากราชการพลเรือน ให้พ้นจากตำแหน่ง

(มาตรานี้แก้ตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 แล้ว)

มาตรา 7 กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนด ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา 8 ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคล และการจัดระบบราชการพลเรือน

(2) ออกกฎ ก.พ. ช้อบบังคับ หรือระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(3) ตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ มติของ ก.พ. เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

(4) ควบคุม ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจงเพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากหน่วยราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ ให้ผู้แทนหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง ทบวง กรม รายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ ตลอดจนการ รายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่ง และเกี่ยวกับ ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือนไปยัง ก.พ.

(5) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวง ทบวง กรม ไม่ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการ ต่อไป

(6) รายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่ค่าครองชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก หรือการสวัสดิ การสำหรับข้าราชการพลเรือนยังไม่เหมาะสม เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาในอันที่จะปรับปรุง เงิน เดือน หรือเงินเพิ่มค่าครองชีพ หรือสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม

(7) จัดการสอบแข่งขัน หรือคัดเลือก เพื่อรับทุนของรัฐบาลในการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานตามความต้องการของกระทรวง ทบวง กรม ฝ่ายพลเรือน ในการนี้ให้มีอำนาจออกระเบียบ เกี่ยวกับการดังกล่าว

(8) ดูแลและจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ ในการนี้ ให้มีอำนาจออกข้อบังคับ หรือระเบียบ เพื่อควบคุมการศึกษา ความประพฤติ และการใช้จ่าย ตลอดจนการกำหนดวินัยและการลงโทษ

(9) รับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเพื่อประโยชน์ในการ บรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับ

(10) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(11) รักษาทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน

(12) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกฎ

หมายอื่น

((2) (3) และ (5) แก่ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 9 ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ. ตามมาตรา 8 (5) ให้ นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้กระทรวงทบวงกรมปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อ แต่ในกรณีที่ นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา วินิจฉัย

เมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งหรือคณะรัฐมนตรีมีมติประการใด ให้ ก.พ. และกระทรวง ทบวงกรมปฏิบัติตามหรือสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือ ตามมติของคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี แม้ข้าราชการผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาแล้วก็ตาม

(มาตรานี้แก้ไขตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 10 การประชุม ก.พ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.พ. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.พ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้น ไม่มีสิทธิเข้าประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา 24 การวินิจฉัยชี้ขาดให้ต่อเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 11 ก.พ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. วิสามัญ" เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

การตั้ง อ.ก.พ.วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการค้าเงินการทางวิสัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์หรือการอุทธรณ์ ให้ตั้งจากกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอย่างน้อยสองคน และข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด

อนุกรรมการซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือน ถ้าออกจากราชการพลเรือน ให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ อ.ก.พ. วิสามัญที่ได้รับแต่งตั้งจาก ก.พ. คณะนั้นพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้ อ.ก.พ. วิสามัญปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญใหม่

(วรรคสองของมาตรานี้ แก้อตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2522 แล้ว)

มาตรา 12 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน โดยมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการพลเรือน และบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ.
- (2) วิเคราะห์และวิสัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการจัดระบบราชการพลเรือนเพื่อเสนอต่อ ก.พ. และผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (3) ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการพลเรือน
- (4) สดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ.

- (5) ดำเนินการตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา 13 ให้มี

- (1) อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง

เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ. กระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง โดยออกนามกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการนั้น ๆ

(2) อนุกรรมการสามัญประจำกรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.กรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม โดยออกนามกรมหรือส่วนราชการนั้น ๆ

(3) อนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ.จังหวัด โดยออกนามจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา 14 อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง และอธิบดี เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อ.ก.พ. กระทรวง มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย และให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดปรึกษา

(มาตรานี้แก้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 15 อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและอธิบดี เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

(มาตรานี้แก้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 16 อ.ก.พ. ทบวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นประธาน ปลัดทบวง รองปลัดทบวง และอธิบดี เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

(มาตรานี้แก้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 17 ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วน-

ราชการ ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง และเลขานุการกรม เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ อ.ก.พ. นี้ตั้ง เลขานุการหนึ่งคน

สำหรับ อ.ก.พ. ราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นประธาน นายกราชบัณฑิตยสถาน เลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง และเลขานุการกรม เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และให้ อ.ก.พ. นี้ตั้ง เลขานุการหนึ่งคน

อ.ก.พ. ตามมาตรานี้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ.ปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย และให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดปรึกษา

(มาตรานี้แก้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 18 อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็นประธาน รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง และเลขานุการกรม เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง

สำหรับสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง ให้ อ.ก.พ.สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดทบวงแล้ว แต่กรณี ทำหน้าที่ อ.ก.พ.กรม

สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน ให้ อ.ก.พ. ตามมาตรา 17 บรรดาสอง ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย และให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดปรึกษา ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้ง เลขานุการหนึ่งคน

อ.ก.พ. ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มีหน้าที่ช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ.มอบหมาย และให้ความเห็นแก่อธิบดีตามที่อธิบดีปรึกษา

(มาตรานี้แก้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 19 อ.ก.พ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำจังหวัด เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้ง เลขานุการหนึ่งคน

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย และให้ความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดปรึกษา

(มาตรานี้แก้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2520 แล้ว)

มาตรา 20 กระทรวงหรือทบวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะอนุมัติให้มีแต่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. ทบวง แล้วแต่กรณี ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ อ.ก.พ. ทบวง ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมด้วย

มาตรา 21 ในการปฏิบัติหน้าที่ของ อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. จังหวัด หรือ อ.ก.พ. ที่ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม ของส่วนราชการใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวิสัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ การขอทรนถ์และการอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ก.พ. อาจกำหนดให้มีผู้แทนของกลุ่มข้าราชการพลเรือนเข้าร่วมประชุมในฐานะที่ปรึกษาด้วยก็ได้

จำนวน คุณสมบัติ การเลือกตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่งของผู้แทนของกลุ่มข้าราชการพลเรือนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 22 ให้มาตรา 10 มาใช้บังคับแก่การประชุมของ อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สำมัญ โดยอนุโลม

ลักษณะ 2

บททั่วไป

มาตรา 23 ข้าราชการพลเรือนมี 4 ประเภท

(1) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 3

(2) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ข้าราชการพลเรือน ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(3) ข้าราชการพลเรือนสามัญรัฐพาณิชย์ ได้แก่ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งการรัฐพาณิชย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(4) ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ได้แก่ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศในกรณีพิเศษ โดยเหตุผลทางการเมืองตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 8 (มาตรา ๓) แก้ไขตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2521 แล้ว มาตรา 24 ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (3) เป็นผู้เสียภาษีในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (4) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (5) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือสติปัญญาไม่สมบูรณ์ประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
- (6) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น
- (7) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (8) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (9) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (10) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาธ หรือความผิดลหุโทษ
- (11) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ
- (12) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น
- (13) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือตามกฎหมายอื่น
- (14) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

ผู้ที่ยาตคุณสมบัติตาม (7) (8) (9) (10) หรือ (14) ก.พ.อาจพิจารณา ยกเว้น ให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ยาตคุณสมบัติตาม (11) หรือ (12) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือ

ออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (13) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือ
ออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมิใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการ เพราะ
กระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.พ. อาจพิจารณาแยกวันให้เข้ารับราชการได้ มติของ ก.พ.
ในการประชุมปรึกษายกวันเช่นนี้ ต้องเป็นเอกฉันท์การลงมติให้กระทำโดยลับ

มาตรา 25 อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ให้แบ่งเป็น 11 ระดับ แต่ละระดับ
มีจำนวนขั้นดังนี้

ระดับ 1 มี 20 ขั้น

ระดับ 2 ระดับ 3 ระดับ 4 และระดับ 5 มีระดับละ 14 ขั้น

ระดับ 6 มี 13 ขั้น

ระดับ 7 ระดับ 8 ระดับ 9 และระดับ 10 มีระดับละ 10 ขั้น

ระดับ 11 มี 9 ขั้น

อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามบัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพล-
เรือน หมายเลข 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และถ้าปรากฏว่าเงินเดือน หรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศ
เพิ่มขึ้น หรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม ก็ให้มี
การปรับใช้อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ตามบัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือน
หมายเลข 2 หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข 3 ข้ำพระราชบัญญัตินี้
ได้ตามความเหมาะสม โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การปรับใช้อัตราเงินเดือนข้าราชการพล-
เรือดังกล่าว ให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่ได้รับอยู่ และที่กำหนดไว้
โดยพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.พ. ซึ่งออกตามกฎหมาย
ว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนตามไปด้วย

การจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
การนั้น

(มาตรานี้ แก้อตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2522 แล้ว)

มาตรา 26 เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรี
จะวางระเบียบ และวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นเงิน
สะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นไว้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภท
ประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินละล้มและดอกเบี้ยยนี้ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการ
สำหรับข้าราชการพลเรือนตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 27 ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่าง
ประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามที่ ก.พ. และกระทรวงการคลังจะได้อำหนด

มาตรา 28 ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 29 วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดประจำปีและการ
ลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 30 เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบเป็น
ไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา 31 บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ 3

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด 1

การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน

มาตรา 32 ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีตำแหน่งใด ระดับใด ในสายงาน
ใด อยู่ในลุ่มราชการใด จำนวนเท่าใด และต้องให้ผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอย่างใด
ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด โดยให้คำนึงถึงลักษณะ หน้าที่ และความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณ
ภาพของงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ตำแหน่งขั้นต้นซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติไม่ยาก ภายใต้อำนาจกำกับตรวจสอบโดย
ใกล้ชิด หรือตามคำสั่ง หรือแบบหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างแน่นหรือละเอียดถี่ถ้วน ซึ่งอาจเป็น
งานด้านธุรการ ด้านวิชาชีพหรือด้านอื่นที่ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ โดยผู้มีความรู้ความสามารถ หรือความ
ชำนาญสูงให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 1

(2) ตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติค่อนข้างยาก ภายใต้การกำกับตรวจสอบโดยทั่วไป หรือตามคำสั่งหรือแบบหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้าง ซึ่งอาจเป็นงานด้านธุรการ ด้านวิชา ที่จำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือความชำนาญงานค่อนข้างสูง ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 2

(3) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนก ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานไม่สูงนัก ตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติยากพอสมควร ภายใต้การกำกับตรวจสอบบ้าง ซึ่งอาจเป็นงานด้านธุรการ ด้านวิชาชีพหรือด้านอื่น ที่จำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือความชำนาญงานสูงพอสมควร และตำแหน่งขั้นต้นในงานด้านวิชาการ หรือด้านอื่นที่จำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 3

(4) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนก ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูง และตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติค่อนข้างยากมาก และปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้กำกับตรวจสอบ หรือภายใต้การตรวจสอบบ้าง ซึ่งเป็นงานที่จำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ หรือความชำนาญงานค่อนข้างสูงมาก ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 4

(5) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับแผนก ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงมาก หรือตำแหน่งหัวหน้างานระดับกอง ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน และตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติยากมาก และปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้กำกับตรวจสอบ ซึ่งเป็นงานที่จำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูงมาก ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 5

(6) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกอง ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูง และตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้ชำนาญการ หรือผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานเทียบได้ระดับเดียวกัน ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 6

(7) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกอง ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานสูงมาก และตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้ชำนาญการพิเศษหรือผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานเทียบได้ระดับเดียวกัน ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 7

(8) ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานระดับกอง ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน

สูงมากเป็นพิเศษ และตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญงานเทียบได้ระดับเดียวกัน ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 8

(9) ตำแหน่งรองอธิบดี หรือตำแหน่งอื่นซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน และตำแหน่งซึ่งมีลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือผู้ให้คำปรึกษาหรือตรวจแนะนำระดับกระทรวง หรือผู้มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานเทียบได้ระดับเดียวกัน ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 9

(10) ตำแหน่งอธิบดี หรือตำแหน่งอื่นซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน และตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติโดยผู้ให้คำปรึกษาหรือตรวจแนะนำชั้นสูงระดับกระทรวง หรือผู้มีความรู้ความสามารถ และความชำนาญงานเทียบได้ระดับเดียวกัน ให้กำหนดเป็นระดับ 10

(11) ตำแหน่งปลัดกระทรวง หรือตำแหน่งอื่นซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน ให้กำหนดเป็นตำแหน่งระดับ 11

ในกรณีที่ส่วนราชการใดเห็นว่า ก.พ. กำหนดตำแหน่งอัตรากำลัง ระดับหรือสายงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ ในส่วนราชการนั้นไม่เหมาะสม ให้ส่วนราชการนั้นเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นพ้องด้วยให้ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาทบทวนแก้ไขใหม่ (เฉพาะวรรคนี้เพิ่มเติมตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว)

มาตรา 33 ให้ ก.พ. สัตว์มาตรฐานกำหนดตำแหน่งไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญทุกตำแหน่ง ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงชื่อของตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งที่จะต้องมีและระดับของตำแหน่งด้วย

มาตรา 34 ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ นอกจากจะมีชื่อตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรา 32 แล้ว อาจมีชื่ออื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานตามที่กระทรวงทบวงกรมทำความตกลงกับ ก.พ. อีกด้วยก็ได้

มาตรา 35 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ตำแหน่งใด บังคับบัญชาข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใดให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ

มาตรา 36 ในกรณีที่ลักษณะ หน้าที่และความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณภาพของงาน ของตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใดที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 32 เปลี่ยนแปลง ไปให้ ก.พ. พิจารณาปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนั้นเสียใหม่ให้เหมาะสม

มาตรา 37 ข้าราชการพลเรือนสามัญจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งผู้ได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งระดับใด ให้ได้รับเงินเดือนในระดับนั้นโดยให้ได้รับในขั้นต่ำของเงินเดือนสำหรับ ตำแหน่ง ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของเงินเดือน สำหรับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

หมวด 2

การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา 38 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้ง ตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับสำหรับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา 42

มาตรา 43 มาตรา 53 มาตรา 55 มาตรา 56 มาตรา 57 และมาตรา 58

มาตรา 39 ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปหรือได้รับการยกเว้น ในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.พ. กำหนด ไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา 48 ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา 24 (4) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะสั ทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจาก ตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา 40 ให้ ก.พ. เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลให้เข้ารับราชการ ในการนี้ ก.พ. จะมอบหมายให้ อ.ก.พ.หรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแทนก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ.จะกำหนดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุในกระทรวงทบวงกรมเป็นการทั่วไป หรือในหน่วย ราชการใด หรือในท้องที่ใดเป็นการเฉพาะแห่งก็ได้

หลักสูตรและวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การสอบแข่งขันบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 41 ผู้สอบแข่งขันได้ซึ่งอยู่ในลำดับที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งใด ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา 16 อยู่ก่อนหรือภายหลัง การสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

มาตรา 42 ในกรณีที่มีเหตุพิเศษที่ไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขันผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 43 กระทรวงทบวงกรมใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะต้องบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญงานสูงมากเป็นพิเศษ เข้ารับราชการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ให้กระทรวงทบวงกรมนั้นดำเนินการขออนุมัติ ก.พ. เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาอนุมัติให้บรรจุและได้กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 บรรจุและแต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 44 การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(1) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 10 และระดับ 11 ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอกณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(2) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 9 ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(3) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อ

นายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี เจ้าสังกัด

(4) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ลงนามในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และราชบัณฑิตยสถาน ให้รัฐมนตรี เจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(5) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 6 ลงนาม ให้อธิบดี ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(6) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา 38 และการแต่งตั้งตามมาตรา 49 ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 4 ลงมา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งให้รายงานความสมควรพร้อมทั้งเหตุผลไปด้วย (มาตรานี้แก้ไขตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว)

มาตรา 45 ภายใต้บังคับมาตรา 49 วรรคหนึ่ง และมาตรา 52 ให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอน ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 ระดับ 8 ระดับ 9 และระดับ 10 ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตาม ก.พ.กำหนด โดยสมควรให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสี่ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ความในมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ.กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะงานเฉพาะอย่าง

มาตรา 46 ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ตามมาตรา 38 วรรคหนึ่ง และมาตรา 42 ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาดำเนินการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ในระหว่างเวลาดทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้หรือไม่มีความสามารถ เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อครบกำหนดเวลาดทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาทำรายงานผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้นั้น เสนอตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตราตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 พิจารณาว่า ผู้นั้นมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการใน

ในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรให้รับราชการต่อไปก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ถ้าเห็นว่าควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปอีกระยะหนึ่ง ภายในกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่ง จะสั่งให้ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปก็ได้ โดยให้ผู้นั้นปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ดำเนินการตามมาตรา 44 อีกครั้งหนึ่ง ถ้าเห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปได้ เมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 รายงานให้ ก.พ. ทราบตามวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา 55 แล้วให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใด ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา 47 การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญในดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. ยังมิได้กำหนดตามมาตรา 32 จะกระทำมิได้

มาตรา 48 ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติเฉพาะต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ. กำหนดให้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพใด เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้หมายถึงปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรอง

มาตรา 49 การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่งใด ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในกรมเดียวกัน ต้องย้ายไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน

การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม และการย้ายข้าราชการพลเรือนผู้มีได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 32 ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 32 จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว

มาตรา 50 การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขัน หรือผู้สอบคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้ หรือจากผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้น

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

การสอบแข่งขันให้เป็นไปตามมาตรา 40 ส่วนการสอบคัดเลือกและคัดเลือกให้กระทรวง ทบวงกรม เจ้าสังกัดเป็นผู้ดำเนินการ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ตลอดจนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 51 การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 50 สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก ให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ

มาตรา 52 การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวงทบวงกรม อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง วรรคสาม และวรรคห้า

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป ให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวงเดียวกัน ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวง ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับไม่สูงกว่า

เดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่า เดิมต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมหรือต่างสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี อาจกระทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่า เดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่า เดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การโอนข้าราชการพลเรือนผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา 32 ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่ก.พ. กำหนดตามมาตรา 32 ในต่างกระทรวงทบวงกรม จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ในการนี้ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.พ. กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะได้รับได้ด้วย (มาตรานี้แก้ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว

มาตรา 53 การโอนพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญหรือการโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่อำนาจการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยกระทรวงทบวงกรมที่จะรับโอนทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอเรื่องไปให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติในการนี้ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณากำหนดแต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิความสามารถและความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

มาตรา 54 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 49 มาตรา 50 หรือมาตรา 52 แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

มาตรา 55 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวงทบวงกรมเดิม ภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 56 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้รับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่นับแต่วันออกจากราชการไปปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 57 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้วและไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา 44 สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดได้

มาตรา 58 พนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญหรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่อยาข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญหรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ และทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้กระทรวงทบวงกรมที่ต้องการจะรับเข้ารับราชการเสนอเรื่องไปให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งมีละบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณากำหนดแต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถและความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาทำงานหรือเวลาราชการของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นพนักงานเทศบาลหรือข้าราชการนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 59 ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา 38 วรรคหนึ่ง มาตรา 42 มาตรา 43 มาตรา 53 มาตรา 55 มาตรา 56 มาตรา 57 และมาตรา 58 หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 หรือขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 24 หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา 48 อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลัง เป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา 60 ถ้าตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลงหรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารรถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เป็นครั้งคราว และเป็นกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจอย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี

มาตรา 61 ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกอง หรือประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราวโดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การรักษาวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

หมวด 3

การเลื่อนชั้นเงินเดือน

มาตรา 62 การเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่ง และผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถและความอดสาหะในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่มิได้เลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาชี้แจงเหตุผลให้ผู้นั้นทราบ

มาตรา 63 การเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ เป็นผู้ส่งเลื่อน

- (1) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไป
- (2) อธิบดีผู้บังคับบัญชา สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา
- (3) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา ใน สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี และราชบัณฑิตยสถาน

การเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการควรเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อน ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เพื่อประกอบการพิจารณา

สำหรับการเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 4 ลงมา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเลื่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ก็ได้ (มาตรานี้แก้ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว)

มาตรา 64 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

หมวด 4

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา 65 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยซึ่งต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา 66 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา 67 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่สมควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 68 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลและต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และมติคณะรัฐมนตรีให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่และระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยลงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 69 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตราย ซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา 70 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 71 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ห้ามมิให้ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 72 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการ ข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

มาตรา 73 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงาน โดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องบอก ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 74 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ

มาตรา 75 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 76 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย และรักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา 77 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย ต้อนรับให้ความสะดวกให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อในราชการอันเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎร

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงราษฎร เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 78 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติยศของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

มาตรา 79 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา 80 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่เป็นการกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

มาตรา 81 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่นประพฤติตนเป็นคนเล่เพล เล่พของมคนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ หมกมุ่นในการพนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาธ หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 82 ให้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่สั่ง เสร็จและดูแลระมัดระวังให้ผู้ปฏิบัติตามปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้ปฏิบัติตามวินัยคนใดกระทำความผิดวินัย จะต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องได้รับโทษและอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดวินัยเหนือขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้โดยไม่ลู่จริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

มาตรา 83 โทษผิดวินัยมี 6 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน
- (4) ให้ออก
- (5) ปลดออก
- (6) ไล่ออก

มาตรา 84 การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้สั่งลงโทษ ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และระงับอย่าให้เป็นไปโดยพยาบาทหรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดโดยมาตราใด

มาตรา 85 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนมาตราประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีการผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยกล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามมาตรา 83 นี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 86 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 เห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่

ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในทุกกระทรวงทบวงกรม

ในกรณีผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา 97 ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคสอง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 97 ได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองจะนำสำนวนการสอบสวนนั้นมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเข้าใจกับผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสองแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างระดับกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ที่มีอำนาจดำเนินการตามวรรคสอง สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งสูงกว่า เป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสองได้

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา 86 ทวิ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 เห็นว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สัมควรลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 11 ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้นายกรัฐมนตรีตามมาตรา 86 วรรคสามเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 สั่งเรื่องให้ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้ถูกลบส่วนต้องอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวแล้วแต่กรณีสั่งให้เป็นไปตามนั้น

(2) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 4 ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งเรื่องให้ อ.ก.พ.จังหวัดพิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่นายกรัฐมนตริตามมาตรา 86 วรรคสาม หรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 (1) (2) (3) (4) (5) หรือ (6) มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.จังหวัด ก็ให้นำสำนวนสั่ง อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ.กระทรวง มีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวออกคำสั่งให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตราของกระทรวงหรือตามมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 44 ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจใช้ตามมาตรา 86 วรรคสอง หรือตามมาตรานี้ได้ และให้พิจารณาลงโทษผู้บังคับบัญชาที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้นด้วย

ผู้ใดถูกสั่งลงโทษให้ออกตามมาตรา นี้ ให้สิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

(มาตรานี้แก้ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว)

มาตรา 87 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อคณะกรรมการสอบสวนผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือตามมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี จะดำเนินการตามมาตรา 86 ทวิ โดยไม่สอบสวนก็ได้

(มาตรานี้แก้ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว)

มาตรา 88 ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าของพนักงานตามประมวลกฎหมายและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- (1) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจชี้แจงข้อเท็จจริง สิ่งเอกสารและหลักฐาน สั่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (2) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้สิ่งเอกสาร และหลักฐาน เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา 89 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามมาตรา 86 หรือมาตรา 92 วรรคสาม แล้วแต่กรณี ก็ยังมีอำนาจสั่งดำเนินการลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามหมวดนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นจะออกจากราชการเพราะตาย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้นซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งตามวรรคหนึ่ง เห็นว่าการลงโทษหรือการดำเนินการทางวินัยนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจที่จะสั่งลงโทษ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามควรแก่กรณี แต่ถ้าจะลงโทษหรือเพิ่มโทษแล้ว โทษที่ลงหรือเพิ่มขึ้นรวมกับที่สั่งไว้แล้วเดิม ผู้มีอำนาจของผู้ซึ่งสั่งใหม่นั้น

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการ ดำเนินการทางวินัยหรือลงทัณฑ์แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะแล้ว แต่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งดังกล่าวเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ซึ่งมีตำแหน่งเหนือผู้ส่งดังกล่าวที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา 86 หรือมาตรา 86 ทวิ ถ้าจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ก่อน ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ในกรณีที่จะต้องลงโทษตามมาตรา 86 ทวิ ถ้ามีการตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนหรือลงทัณฑ์อย่างอื่นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป (วรรคนี้แก้ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520)

มาตรา 93 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษ สั่งให้ออกจากราชการหรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแล ให้กระทรวงทบวงกรมปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 88 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.พ. แต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ ตามวรรคหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรณีตามมาตรา 86 หรือมาตรา 97 ให้หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามมาตรา 86 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด 5

การออกจากราชการ

มาตรา 94 ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (3) ได้รับอนุญาตให้ลาออกตามมาตรา 95
- (4) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา 46 มาตรา 59 มาตรา 90 มาตรา 96 มาตรา 97

มาตรา 98 มาตรา 99 หรือมาตรา 100 หรือ

- (5) ถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (2) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

มาตรา 95 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 เป็นผู้พิจารณา เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 สั่งอนุญาตแล้ว สั่งให้ออกจากราชการตามคำสั่ง

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกก็มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

มาตรา 96 ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ เป็นการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ และในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้วทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(2) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวส่งผู้นั้นออกจากราชการ

(3) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา (4) หรือ (5) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา 97 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และผู้มีอำนาจส่งบรรจุตามมาตรา 44 เห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจส่งบรรจุตามมาตรา 44 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มี ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้ว และผู้มีอำนาจส่งบรรจุตามมาตรา 44 พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจส่งบรรจุตามมาตรา 44 ดำเนินการตามมาตรา 86 ทวิ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 86 วรรคสาม และวรรคห้า มาตรา 86 ทวิ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา 87 และมาตรา 88 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณี ที่ อ.ก.พ.กระทรวง หรือ อ.ก.พ.จังหวัดมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจส่งบรรจุตามมาตรา 44 แล้วแต่กรณี ส่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุด่วนเหตุร้าย

(มาตรานี้แก้ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 19 พ.ศ. 2520 แล้ว)

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา 86 ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 86 ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้เวลาในการสอบสวนนี้พิจารณาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา 98 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการสอบสวนตามมาตรา 86 แล้ว การสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำความผิดที่จะถูกลงโทษ

ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดกแทนได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 98 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 99 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุดกแทนก็ได้

มาตรา 100 เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 44 สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา 101 การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 10 ขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

หมวด 6

การร้องทุกข์

มาตรา 102 ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และเป็นกรณีที่ไม่มิสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด 7 ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาได้

การร้องทุกข์และการพิจารณา เรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

หมวด 7

การอุทธรณ์

มาตรา 103 ผู้ใดถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่ให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา 90 ให้ผู้นั้นร้องอุทธรณ์ได้ตามหลัก-

เกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา 104 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือหักเงินเดือน ให้
อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาภายในสิบห้า วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน
กฎ ก.พ.

มาตรา 105 การอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.
ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้วให้รายงานนายกรัฐมนตรี
เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณา
ความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้ว ยังยืนตามมติเดิม ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
วินิจฉัย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามมาวรรคหนึ่ง ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้า
รับราชการ หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ดำเนินการประการใด ให้กระ-
ทบวงกรมดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้ตามมาตรา 90 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
(มาตรานี้แก้ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2522)

มาตรา 106 ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.พ. มีอำนาจที่บัญญัติไว้ในมาตรา 93 และ
ให้ตามมาตรา 88 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 107 เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.พ. ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ตามความในมาตรา 104
หรือ 105 แล้ว ผู้ถูกสั่งลงโทษเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปก-
ครองได้ภายในหนึ่งหนึ่ง นับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น

ภาคผนวก ค.

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2517

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2517

เป็นปีที่ 29 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกฐานะวิทยาลัย วิชาการศึกษาชั้น เป็นมหาวิทยาลัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497

มาตรา 4 ให้วิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการ พ.ศ. 2497 เป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล มีฐานะ เป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรี และวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

มาตรา 8 มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) คณะ
- (3) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัย และสำนัก เพื่อส่งเสริมวิชาการ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการ เป็นกอง และแผนก

คณะอาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงาน เลขานุการ และภาควิชา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันและสำนักอาจมีสำนักงานเลขานุการได้

สำนัก เลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการ เป็นแผนก

มาตรา 9 การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการตามมาตรา 8 ให้ทำ เป็นประกาศของมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 10 ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 มหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีโอกาสให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ก็ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือการ เลิกบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่สมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำ เป็นประกาศของมหาวิทยาลัยของรัฐ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง ที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา 11 นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินมหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

- (1) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (2) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ตาม (1) และ (2) ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 12 บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด 2

การดำเนินงาน

มาตรา 13 ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน และผู้อำนวยการสำนัก ถ้ามี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง กับกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน และไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดี เป็น เลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้ง รองอธิการบดีคนหนึ่ง เป็น เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา 14 ให้นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 15 สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของมหาวิทยาลัย
- (2) พิจารณาหลักสูตรวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐาน เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐกำหนด
- (3) จัดหาวิธีการให้กิจการของมหาวิทยาลัย เจริญยิ่งขึ้น
- (4) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (5) เสนอการจัดตั้ง ยุบรวม และ เลิก คณะบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักและภาควิชา
- (6) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย และสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือ เลิกบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย และสถาบันวิชาการชั้นสูงที่สมทบในมหาวิทยาลัย
- (7) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (8) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (9) แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อให้คำแนะนำหรือดำเนินการในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย

มาตรา 16 ให้นายกสภามหาวิทยาลัย เป็นผู้เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย
ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปร้องขอให้สภามหาวิทยาลัยประชุม เพื่อ
กิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นายกสภามหาวิทยาลัย เรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัย เป็นประธานในที่ประชุมในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจ
มาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ใด เป็นประธานในที่ประชุม ให้นุคน
นั้นมีอำนาจและหน้าที่ เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมนั้น แต่ถ้าไม่ได้มอบหมาย
หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่ง เป็น
ประธานในที่ประชุม

มาตรา 17 การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้าที่คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประ-
ธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 18 ให้มีอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของ
มหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการ-
บดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหา-
วิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ การ
ถอดถอนอธิการบดีก่อนครบวาระ ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงถอดถอน

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะแต่งตั้ง
ใหม่อีกก็ได้ การถอดถอนรองอธิการบดีก่อนครบวาระ ให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา 19 อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(1) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย
หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(2) ได้ปริญญาและได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรืออุดมศึกษา
อื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภา-
มหาวิทยาลัยมาแล้ว รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา 20 ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง หรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองอธิการบดี เป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบ
หมาย เป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโส เป็นผู้รักษาการ
แทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี หรือรองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัย
กำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา 21 เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิการ และ
รองอธิการบดีเป็นรองอธิการทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น

มาตรา 22 ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชา เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินแปดปีมิได้

มาตรา 23 ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดี เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

คณบดี และรองคณบดี ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินแปดปีมิได้

มาตรา 24 ในสถาบันและสำนัก ให้มีผู้อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการจะมอบหมาย

ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินแปดปีมิได้

มาตรา 25 ในแต่ละคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน และสำนัก ให้มีคณะกรรมการประจำชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วยคณบดี หรือผู้อำนวยการ เป็นประธานกรรมการ รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชา ถ้ามีเป็นกรรมการ ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในคณะหรือส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา 26 คณะกรรมการประจำตามมาตรา 25 มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) วางระเบียบของคณะหรือส่วนราชการนั้น ๆ ด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (2) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียด เกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (3) จัดการสอบไล่
- (4) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่คณบดีหรือผู้อำนวยการ

มาตรา 27 ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา 25 ให้นำมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 28 คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

- (1) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำ หรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (2) รองศาสตราจารย์
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (4) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา 29 ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา 30 ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไป โดยไม่มีความผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา 31 ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(1) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(2) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(3) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(4) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี เป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา 32 รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(1) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(2) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(3) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่

มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา 33 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(1) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

(2) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

(3) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา 34 อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ เป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษา ตามคำแนะนำของคณบดี หรือผู้อำนวยการแล้วแต่กรณี จากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด 3

ปริญญาและ เครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา 35 ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา 36 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 37 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา 38 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุ-
ปริญญา หรือประกาศนียบัตร ดังนี้

- (1) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังจาก
ที่ได้ปริญญาแล้ว
- (2) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสา-
ขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา
- (3) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา 39 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ แก่บุคคล ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็น
ว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา 40 มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครูวิทยฐานะ และ เข้มวิทยฐานะ เป็น เครื่องหมาย
แสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ และ เข้มวิทย-
ฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะและ เข้มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไป
ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา 41 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องหมายหรือ เครื่องแต่ง-
กายนิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 42 ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือ เครื่อง
แต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประ-
กาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้
ให้บุคคลอื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิ์ที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะ เช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 43 สำนักงานอธิการวิทยาลัย คณะวิชา และส่วนราชการอื่น ซึ่งได้จัดตั้งขึ้น
แล้วตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้
คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐแบ่งส่วนราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ

มาตรา 44 ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหา-

วิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยรัฐมาตริว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าสำนักงานอธิการ เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการ เป็น เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา 45 ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2457 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 46 ผู้ใดดำรงตำแหน่งในวิทยาลัยอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปจนกว่าจะได้มีการเปลี่ยนแปลง เป็นอย่างอื่น

มาตรา 47 ให้บรรดาระเบียบและข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 ที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีการวางระเบียบและออกข้อบังคับในเรื่องนั้น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ร่างพ.ร.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ 4
โดยคณะกรรมการร่างฯ เมื่อ 28 ธันวาคม 2524)

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. ....

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ .....

เป็นปีที่ ..... ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้า
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517
- (2) .....
- (3) .....

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือ
ที่มีข้อความขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2517 เป็นมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

"วิทยาเขต" หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะหรือวิทยาลัย ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในวิทยาเขตนั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

"อธิการบดีมหาวิทยาลัย" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

"อธิการบดีวิทยาเขต" หมายความว่า อธิการบดีของวิทยาเขตแต่ละวิทยาเขต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคมและทะนุบำรุงและถ่ายทอดคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา 8 มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) วิทยาเขต

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นฝ่าย กอง และแผนก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

วิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานอธิการบดีวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย ภาควิชาอิสระ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

มหาวิทยาลัยอาจให้มีสถาบัน สำนัก และศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 7 เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง และแผนก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

คณะและวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน เลขานุการและภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ภาควิชาอิสระ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน เลขานุการ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

สถาบัน สำนัก และศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน เลขานุการและแผนก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

กอง และสำนักงานเลขานุการ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

มาตรา 9 การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานอธิการบดีวิทยาเขต บัณฑิต-วิทยาลัย คณะวิทยาลัย ภาควิชาอิสระ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา กอง สำนักงานเลขานุการ และแผนก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 10 ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญาอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการนั้นได้

การรับสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการที่ เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 11 นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

- (1) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (2) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 12 บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย หรือตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังระบุไว้ในมาตรา 7

ทรัพย์สินตามมาตรา 11 (2) ต้องจัดการตามวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้ทรัพย์สินกำหนด

หมวด 2

การดำเนินงาน

มาตรา 13 ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (1) นายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (2) อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ได้แก่อธิการบดีมหาวิทยาลัย โดยตำแหน่ง
- (3) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่อธิการบดีวิทยาเขตประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัย

(4) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

(5) กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากราชการประจำของแต่ละวิทยาเขต โดยการเสนอแนะของสภาคณาจารย์วิทยาเขต วิทยาเขตละหนึ่งคน

(6) กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก และศูนย์ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยการเสนอแนะของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

(7) กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย โดยการเสนอแนะของสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกินสองคน

(8) กรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัยซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณะกรรมการบดีมหาวิทยาลัยคนใดคนหนึ่ง โดยการเสนอแนะของอธิการบดีมหาวิทยาลัย

นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ได้มาจากการสรรหา

ให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

มาตรา 14 นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา 13 (4) (5) (6) (7) และ (8) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือมีการแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เพิกถอนตำแหน่งตามวาระใหม่อีกก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา 13 (4) (5) (6) (7) และ (8) พ้นตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ดำรงตำแหน่งแทนมีวาระเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือมีการแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา 13(4) เพิ่มเติม หรือมีการแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา 13(5) (6) (7) และ (8) เพิ่มเติมให้นำความในวรรคสองมาใช้โดยอนุโลม

ในนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา 13(4) (5) (6) (7) และ (8) ซึ่งพ้นตำแหน่งเมื่อครบวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา 13(4) หรือแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา 13(5) (6) (7) และ (8) ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับจากวันหมดวาระ

ในกรณีกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัย จะไม่ให้มีการแต่งตั้งกรรมการดังกล่าวขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา 15 สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) กำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (2) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
- (3) จัดวางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (4) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (5) พิจารณาเสนอจัดตั้ง รวม และยุบเลิกสำนักงานอธิการบดีวิทยาเขต วิทยาลัย วิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ และภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

- (6) กำหนด เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นวิทยาเขต
- (7) พิจารณารับหรือยก เลิกสถาบันการศึกษาชั้นสูง สถาบันวิจัย หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย
- (8) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย อธิการบดีวิทยาเขต รองอธิการบดีวิทยาเขต คณะบดี รองคณะบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณและพิเศษ รองศาสตราจารย์ เกียรติคุณและพิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ
- (9) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้คำแนะนำหรือดำเนินการในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ของมหาวิทยาลัย
- (10) หน้าที่อื่น ๆ เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยไม่ได้ระบุไว้ว่าเป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา 16 การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหา --
วิทยาลัย

มาตรา 17 ให้มีอธิการบดีมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยหรือผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัย หรือมีทั้งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย และผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการตามที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยจะได้อบรมหมายก็ได้

มาตรา 18 อธิการบดีมหาวิทยาลัยนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยการนำเสนอของสภามหาวิทยาลัย จากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา 20 และได้มาจากการสรรหา ตามกระบวนการที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นข้อบังคับ และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระมิได้ การถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยก่อนครบวาระ จะต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อถอดถอน

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย และผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยนั้น ให้สภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งจากข้าราชการประจำของมหาวิทยาลัยโดยการนำเสนอของอธิการบดีมหาวิทยาลัย และให้พ้นตำแหน่งพร้อมวาระของอธิการบดีมหาวิทยาลัย

มาตรา 19 ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ควบคุมดูแลการดำเนินงานกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย วัตถุประสงค์ กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (2) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการจัดการเกี่ยวกับงบประมาณและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย วัตถุประสงค์ กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (3) ติดต่อสถาบัน บุคคล ทั้งในและนอกประเทศ เพื่อการดำเนินการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย
- (4) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (5) สั่งการให้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์การดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของแต่ละวิทยาเขตและของมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยรับทราบ

(6) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและ เสนอความเห็น ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือ เพื่อปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่อธิการบดี มหาวิทยาลัย

(7) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา 20 อธิการบดีมหาวิทยาลัยและรองอธิการบดีมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติและ คุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) ได้ปริญญาเอกหรือ เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน อุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้ว รวม เป็น เวลาไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว รวม เป็น เวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(2) ได้ปริญญาหรือ เทียบเท่าซึ่งต่ำกว่าปริญญาตาม (1) จากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารในมหา -- วิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้ว เป็น เวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวม เป็น เวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยนั้น ต้อง เป็นผู้ซึ่งได้ปริญญา หรือ เทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือจาสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และเป็นข้าราชการประจำในมหาวิทยาลัย

มาตรา 22 ให้มีสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัย มีฐานะเป็นคณะกรรมการ ทำหน้าที่ เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการซึ่งมาจากสมาชิกสภาคณาจารย์วิทยาเขต เขตต่าง ๆ ทุกวิทยาเขต

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติของผู้เลือกตั้งตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการเลือกตั้งและการ ดำเนินงานของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัย ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในการนี้ให้มี สำนักงาน เลขาธิการสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยดำเนินงานธุรการ

มาตรา 23 ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (1) อธิการบดีมหาวิทยาลัย เป็นประธาน
- (2) รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย อธิการบดีวิทยาเขต เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
- (3) คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ส่วนราชการ ละหนึ่งคน ถ้าส่วนราชการซึ่งเป็นคณะ สำนัก หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีหลายหน่วยงาน เหมือนกัน ให้คณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการนั้น เลือกผู้แทนมาหนึ่งคน

ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยตั้งรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยคนใดคนหนึ่ง เป็น เลขาธิการ ของคณะกรรมการ

มาตรา 24 ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(1) พิจารณา เสนอแนะ และให้ความเห็น เพื่อให้ประโยชน์ในการดำเนินงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัย

(2) พิจารณา เสนอแนะ และให้ความคิดเห็น เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเปลี่ยนแปลง แก้ไขปรัชญา และนโยบายในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา 7 และสอดคล้องกับทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของแต่ละวิทยาเขต เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

(3) พิจารณา เสนอแนะ และให้ความคิดเห็น เกี่ยวกับการวางระเบียบข้อบังคับ และงานอื่นใดที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(4) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา 27 ให้อธิการบดีวิทยาเขตมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) ควบคุมดูแลกิจการภายในวิทยาเขตให้เป็นไปตามนโยบาย วัตถุประสงค์ กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(2) ควบคุมการเงิน การhusสุ สถานที่และทรัพย์สินของวิทยาเขตให้เป็นไปตามนโยบาย กฎหมาย วัตถุประสงค์ ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(3) ติดต่อสถาบัน บุคคลทั้งในและนอกประเทศ เพื่อการดำเนินการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาวิทยาเขต

(4) เป็นผู้แทนวิทยาเขตในกิจการทั่วไป

(5) สั่งการให้มีการทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขต เสนอต่อมหาวิทยาลัย

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีมหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา 28 อธิการบดีวิทยาเขต และรองอธิการบดีวิทยาเขตต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(1) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือ

(2) ได้ปริญญาหรือเทียบเท่าซึ่งต่ำกว่าปริญญาตามข้อ (1) จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาและได้ทำการสอน หรือมีประสบการณ์ด้านบริหารในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา 29 ให้มีคณะกรรมการพัฒนาวิทยาเขตขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยอธิการบดี วิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามคำแนะนำของอธิการบดีวิทยาเขต

คณะกรรมการพัฒนาวิทยาเขตมีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานกิจการของวิทยาเขต โดยการหาทุนดำเนินงาน ตลอดจนให้ความคิดเห็น คำแนะนำในการวางแผนงาน แผนปฏิบัติการที่จะให้วิทยาเขตพัฒนาได้รวดเร็วและตรงตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7

จำนวนและคุณสมบัติของคณะกรรมการพัฒนาวิทยาเขต วาระในการดำรงตำแหน่ง หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ตลอดจนระเบียบการประชุม ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 30 ให้มีสภาคณาจารย์วิทยาเขตในแต่ละวิทยาเขต มีฐานะเป็นคณะกรรมการ ทำหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาดังอธิการบดีวิทยาเขตในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการทั้งปวงของวิทยาเขต กรรมการประกอบด้วยผู้แทนคณาจารย์และข้าราชการประจำอื่น ๆ ในแต่ละวิทยาเขต

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติของผู้เลือกตั้ง ผู้รับเลือกตั้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการเลือกตั้งและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์วิทยาเขต ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ในการนี้ให้มีสำนักงาน เลขานุการสภาคณาจารย์วิทยาเขตดำเนินงานธุรการ

มาตรา 31 ให้มีคณะกรรมการบริหารวิทยาเขต ประกอบด้วย

- (1) อธิการบดีวิทยาเขต เป็นประธาน
- (2) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ และประธานสภาคณาจารย์วิทยาเขต
- (3) กรรมการที่เป็นข้าราชการประจำวิทยาเขตนั้น และผ่านกระบวนการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของกรรมการตามข้อ (1) และ (2) รวมกัน

ให้อธิการบดีวิทยาเขตแต่งตั้งรองอธิการบดีวิทยาเขตคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการบริหารวิทยาเขต

กรรมการตามข้อ (3) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา 32 คณะกรรมการบริหารวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ให้คำปรึกษา แนะนำ การดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ภายในวิทยาเขตต่ออธิการบดีวิทยาเขต
- (2) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในวิทยาเขต
- (3) พิจารณา เสนอการออกกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดีวิทยาเขต
- (4) วางระเบียบและออกข้อบังคับอื่น และปฏิบัติงานตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (5) ปฏิบัติงานอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย และอธิการบดีวิทยาเขตมอบหมาย

มาตรา 33 ในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ และภาควิชาอิสระหนึ่ง ๆ ให้มีคณบดี หรือหัวหน้าภาควิชาอิสระคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย คณะ และภาควิชาอิสระนั้น ๆ และอาจมีรองคณบดีหรือรองหัวหน้าภาควิชาอิสระคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่คณบดีหรือหัวหน้าภาควิชาอิสระมอบหมาย

มาตรา 34 ในวิทยาลัย ให้มีอธิการ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการของวิทยาลัยตามที่อธิการมอบหมาย

คณบดีอธิการ และหัวหน้าภาควิชาอิสระ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งผ่านกระบวนการสรรหาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

คณบดี อธิการ และหัวหน้าภาควิชาอิสระ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

รองคณบดี รองอธิการ และรองหัวหน้าภาควิชาอิสระ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งวาระ โดยการเสนอแนะของคณบดี อธิการ หรือหัวหน้าภาควิชาอิสระนั้น ๆ และให้พ้นตำแหน่งพร้อมกับคณบดี อธิการ หรือหัวหน้าภาควิชาอิสระนั้น ๆ

มาตรา 35 ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาในคณะและวิทยาลัย ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหนึ่ง ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งผ่านกระบวนการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หัวหน้าภาควิชามีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระมิได้

มาตรา 36 ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่งมีคณบดีเป็นประธาน มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัยและอาจให้มีคณะกรรมการอื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นสมควรอีกได้

การจัดให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบการบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 37 ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคน ประกอบด้วย

- (1) คณบดี เป็นประธาน

(2) รองคณบดี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชา ที่เรียกชื่ออย่างอื่น และเลขานุการคณะ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(3) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนคณาจารย์ประจำในคณะ ซึ่งผ่านกระบวนการสรรหา ตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของกรรมการตามข้อ (1) และ (2) รวมกัน คุณสมบัติของกรรมการ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กรรมการตาม (3) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ อีกได้ ถ้ากรรมการตามข้อ (1), (2) และ (3) มีจำนวนรวมกันไม่ครบห้าคน ให้เพิ่มจำนวนกรรมการในข้อ (3) ขึ้นจนครบห้าคน

ให้คณบดี เป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอน เลขานุการคณะกรรมการประจำคณะ เมื่อคณบดีพ้น ตำแหน่งให้ เลขานุการคณะกรรมการประจำคณะพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 38 ในวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วย

(1) อธิการ เป็นประธาน

(2) กรรมการ ซึ่งเป็นคณาจารย์ประจำในวิทยาลัย ซึ่งผ่านกระบวนการสรรหา ตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน

กรรมการตาม (2) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ อีกได้

ให้อธิการ เป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนเลขานุการคณะกรรมการประจำวิทยาลัย เมื่ออธิการ พ้นตำแหน่ง ให้ เลขานุการคณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 39 ในภาควิชาอิสระให้มีคณะกรรมการประจำภาควิชาอิสระ ซึ่งมีจำนวนไม่ น้อยกว่าห้าคน ประกอบด้วย

(1) หัวหน้าภาควิชาอิสระ เป็นประธาน

(2) กรรมการซึ่งเป็นคณาจารย์ประจำในภาควิชาอิสระ ซึ่งผ่านกระบวนการสรรหา ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสี่คน

กรรมการตาม (2) ให้มีวาระดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ ให้หัวหน้าภาควิชาอิสระ เป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอน เลขานุการคณะกรรมการประจำ ภาควิชาอิสระ เมื่อหัวหน้าภาควิชาอิสระพ้นตำแหน่ง ให้ เลขานุการคณะกรรมการประจำภาควิชาอิสระ พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 40 คณะกรรมการประจำบัณฑิต คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชาอิสระ มีอำนาจ หน้าที่ดังนี้

(1) วางนโยบาย และแผนงานของบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชา อิสระ ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(2) วางระเบียบและออกข้อบังคับภายในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชาอิสระ ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(3) วางหลักสูตรและรายละเอียด เกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชาอิสระ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(4) วางระเบียบและออกข้อบังคับ เกี่ยวกับการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชาอิสระ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(5) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์เกียรติคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชาอิสระต่อสภามหาวิทยาลัย

(6) จัดการสอบไล่ สำหรับบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย หรือภาควิชาอิสระ

(7) รับผิดชอบ ให้ความเห็นแก่คณบดี อธิการ หรือหัวหน้าภาควิชาอิสระ

มาตรา 41 ในสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้มีผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนราชการคนหนึ่ง หรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการจะได้มอบหมาย

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือข้าราชการประจำอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยซึ่งผ่านกระบวนการสรรหาตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัยและได้รับปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสี่ปี

ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จำดำรงตำแหน่งติดต่อกัน เกินสองวาระมิได้

รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นต้องมีคุณสมบัติตามวรรคสอง และให้ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้เสนอแต่งตั้ง และถอดถอนต่อสภามหาวิทยาลัย เมื่อผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานพ้นตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา 42 ในสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

อำนาจหน้าที่ คุณสมบัติ ตลอดจนองค์ประกอบ หลักเกณฑ์และวิธีการให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนักศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น ให้กำหนด เป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการตามมาตรานี้ มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา 43 วิธีการสรรหาบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่ง เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย กรรม-

การสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดีมหาวิทยาลัย อธิการวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการ อธิการ หัวหน้าภาควิชาอิสระ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้กำหนด เป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 44 ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย อธิการบดีวิทยาเขต รองอธิการบดีวิทยาเขต อธิการ ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาอิสระ หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น จำดำรงตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนในตำแหน่งบริหารดังกล่าวมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ในขณะที่เดียวกันมิได้ เว้นแต่การรักษาราชการแทนเป็นการชั่วคราว ไม่เกินหกเดือน

มาตรา 45 การดำเนินงานของคณะกรรมการบริการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารวิทยาเขต คณะกรรมการประับัติติวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำภาควิชาอิสระ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก คณะกรรมการประศุนย์ และคณะกรรมการที่มีฐานะเทียบเท่าที่ เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนด เป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 46 ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะต้องมีความดี คุณสมบัติ ความสามารถทางการสอนและผลงานวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์จะต้องได้รับปริญญา หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา 47 อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีวิทยาเขต จะแต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษา และตามคำแนะนำของคณบดี อธิการ หัวหน้าภาควิชาอิสระ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นจากผู้มีคุณวุฒิเหมาะสม และมีได้ เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

อธิการบดีวิทยาเขต อาจเสนอแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 48 ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือ เคย เป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้ง เป็นศาสตราจารย์พิเศษ ให้กำหนด เป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา 49 ศาสตราจารย์ผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีเหตุผิด สภามหาวิทยาลัยอาจเสนอ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อ เป็นเกียรติยศได้

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณตลอดจนการถอดถอน เมื่อมีเหตุควรถอดถอน ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด 3

ปริญญาและเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ

มาตรา 50 ปริญญามีสามชั้น คือ

- เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.
โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.
ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา 51 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้น อย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 52 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับสองได้

มาตรา 53 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุ-ปริญญา หรือประกาศนียบัตร ได้ดังนี้

- (1) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง ภายหลังจากที่ได้ปริญญาแล้ว
- (2) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา
- (3) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา 54 มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคล ซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา 55 มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีครุวิทยฐานะและ เข็มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ และ เข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและ เข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา 56 สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 4

บทกำหนดโทษ

มาตรา 57 ผู้ใดใช้ครุฑวิthyฐานะ เครื่องหมาย เครื่องแบบ หรือเครื่องแต่งกาย
นิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่า ตนมีปริญญา ประกาศ-
นียบัตรชั้นสูง อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อบุคคล
อื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิ์ที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะ เช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวปัทมาวดี สิงห์ควานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2501 สำเร็จ
การศึกษาด้านบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อปี
พ.ศ. 2523

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย